

ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ „ИСКРА“- КАЗАНЛЪК

6100 Казанлък, ул. „Петко Рачев Славейков“ № 8

e-mail: museum.iskra.kz@abv.bg

<http://www.muzei-kazanlak.org/>

СТАНОВИЩЕ

Относно: Предложение от Общински съвет на СОСЗР и Общински съвет на подофицерите – гр. Казанлък

1. За именуване на площада пред църква „Св. Пророк Илия“ на името на генерал майор Иван Пашинов – командир на 23-ти пех. Шипченски полк през Балканска война.
2. За поставяне на паметна плоча във връзка със 120 години от рождението на полковник Мартин Мартинов – последен командир на 23-ти пех. Шипченски полк на къщата в която е живял на ул. Княз Мирски № 9

Биографични данни за генерал майор Иван Пашинов.

ГЕНЕРАЛ МАЙОР ИВАН ПАРАШКЕВОВ ПАШИНОВ – роден на 05 януари 1862 г. в град Свищов. Женен с три деца. Образованието си завършва във Военното училище в град София през 1883 г.

Военна служба:

1883 г. – служи в 11-та пехотна дружина;

Ноември 1885 г. е командир на рота в 7-ма пехотна дружина;

Участва в Сръбско-българската война през 1885 г.;

През 1900 г. е завеждащ домакинство на 16-ти пехотен полк;

? – 6-ти пехотен полк;
? – 16-ти пехотен полк;
1909 г. е помощник командир на 9-ти пехотен полк;
1910 г. – 14 септември 1913 г. е командир на 23-ти пехотен полк и участва в Балканските войни;
1913 г. – 1917 г. е командир на 2-ра бригада от 8-ма пехотна дивизия;
15 август 1917 г. е началник на 10-та дивизионна област;
31 октомври 1918 г. е уволнен и минава в запаса.

Офицерски звания:

30 август 1883 г. – Подпоручик;
24 март 1886 г. – Поручик;
01 януари 1888 г. – Капитан;
01 януари 1899 г. – Майор;
01 януари 1904 г. – Подполковник;
01 януари 1910 г. – Полковник;
15 август 1917 г. – Генерал-майор.

Умира на 28 февруари 1936 г.

Награди:

Орден „За храброст“ 3-та степен, 2-ри клас;
Народен орден „За военна заслуга“ 3-та и 5-та степен;
Орден „За заслуга“ с военна лента;
Орден „Св. Александър“ 3-та степен с мечове по средата.

Автор е на книгите : „ 23-ти пехотен Шипченски полк въ войната с турци и съюзници – 1912-1913 г.“ (1928 г.)

„Военна история на 23-ти пехотен Шипченски полк (войната със сърбитъ – 1915 г.) II томъ“ (1931 г.)

Биографични данни за полковник Мартин Стоилов Маринов.

ПОЛКОВНИК МАРТИН СТОИЛОВ МАРТИНОВ – роден на 26 декември 1899 г. в град Казанлък. Произхожда от средно занаятчийско семейство. Женен с две деца – дъщеря и син. Завършва средното си образование в гимназия в град Казанлък през – 1918 г. Продължава да учи в Пехотното военно училище в град София, което завършва през 1922 г. и там получава първото си офицерско звание.

ОФИЦЕРСКИ ЗВАНИЯ:

Подпоручик – 1 април 1922 г.

Поручик – 6 май 1925 г.

Капитан – 1 май 1934 г.

Майор – 6 май 1940 г.

Подполковник – 6 май 1944 г.

Полковник – през 1946 г.

ВОЕННА СЛУЖБА:

Като взводен командир: 5-то депо при 5-ти пехотен дунавски полк – гр. Ловеч; от 1923 г. в 8-мо депо (осма допълняюща част) гр. Казанлък. През септемврийските събития 1923 г. взема участие в потушаването на въстанието в селата Енина, Шипка и Крън. С министерска заповед № 21 А /1928 г. е командир на взвод във 2-ра дружина на 23-ти пехотен полк в град Стара Загора.

Като ротен командир: 1932 г. с министерска заповед № 83 е командир на рота в 23-ти пехотен шипченски полк в гр. Казанлък; 1934 г. с министерска заповед № 166 е началник на подучастък в 15-ти пограничен участък в село Резово – Малко Търновско; 1936 г. с министерска заповед № 115 е командир на рота в 29-ти пехотен полк в гр. Ямбол; 1937 г. с министерска заповед № 254 е командир на 3-та дивизионна химическа рота при 3-ти балкански полк (разбирай 3-та балканска дивизия) в град Сливен; 1940 г. с министерска заповед № 36 е командир на специална рота в 11-ти пехотен полк в гр. Сливен;

Като командир на дружина (батальон): 1941 г. е началник на секция в щаба на 3-та пехотна дивизия в гр. Сливен; 1942 г. е командир на кадетска дружина във военното училище в град София; От месец май 1944 г. е командир на специална дружина в 1-ви пехотен софийски полк дислоциран на турската граница. На 5 септември 1944 г. полкът се завръща в София и дружината на подполковник Мартинов се установява в Горна баня.

Като командир на полк: от 12 септември 1944 г. подполковник Мартинов е назначен за командир на 23-ти пехотен полк в гр. Казанлък. Взема участие в Отечествената война 1944 – 1945 г. Награден е със съветския орден „Суворов“.

От 1946 г. до 19 януари 1948 г. служи като заместник командир по строевата част на 8-ма пехотна тунджанска дивизия в гр. Стара Загора.

Като командир на дивизия: от 20 януари 1948 г. до 1 януари 1952 г. служи като командир на 10-та пехотна (стрелкова) дивизия в гр. Бургас и 18-та стрелкова дивизия в Коларов град днес гр. Шумен.

От 1 януари 1952 г. е назначен в резерв на Управление „Кадри“ при министерството на народната отбрана. Уволнен с решение № 52 на политбюро на ЦК на БКП от 5 април 1952 г. на основание на докладна записка на министъра на отбраната ген. полковник

Петър Панчевски. Уволнен е по чл. 10 буква Д от Закона за военните лица – по навършване на 25 годишна служба във войската.

В последствие работи като преподавател по военно обучение в училищата в гр. Казанлък. Почива през 1976 г. в родния си град.

Историческата справка е направена от о. з. полковник Димчо Димов на базата на извадки от „Офицерски корпус на България 1878 – 1944 г.“ издание на Министерство на отбраната 1996 г. в 7 тома.

В качеството си на заместник директор на Исторически музей „Искра“ – гр. Казанлък считам за необходимо и правилно именуването на площада на името на генерал майор Иван Пашинов и поставянето на паметна плоча на полковник Мартин Мартинов на предлаганите места.

С уважение,

Радослав Петков

(Зам. директор на ИМ „Искра“ – гр. Казанлък)

